Dosarul nr. 1-2611/2026
1-26120287-12-1-22092026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

12 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierul Ruslana Bobuțac
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Liliana Beșliu
Apărătorul inculpatului Braga Ion ***** – avocat Iurie Mihalache
(*mandatul Seria MA, nr. *****din 27 iulie 2026*)
Inculpatului Braga ***** *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Braga Ion ***,** născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în or. *****, studii medii, neangajat în câmpul muncii, căsătorit – 2 copii minor la întreținere, nesupus militar, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat prin sentințele:

- *Judecătoriei Hâncești din 21.06.2013* în baza art.201/1 alin.(2) lit.b) Cod penal, 2 ani închisoare cu executare penitenciar semiînchis, în baza art.90 Cod penal, termen de probă de 2 ani;
- *Judecătoriei Hâncești din 09.12.2016* în baza art.42 alin.(2), 186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, 2 ani și 2 luni în baza art.85 Cod penal, și în baza art.90 Cod penal doi ani termen de probă.
- *Judecătoriei Hâncești din 09.02.2017*, în baza art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, prin prisma art.84 Cod penal pedeapsă sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare penitenciar pentru minori, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06.10.2018 stabilit închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni în penitenciar pentru minori;
- *Judecătoriei Hâncești din 25.04.2017*, în baza art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni penitenciar pentru minori;
- *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 iunie 2025*, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art. 186 alin. (2) lit. b) c) și d) și art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, conform art. 84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip

semiînchis
- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal

Date cu referire la examinarea cauzei: 22 septembrie 2026 până la 12 noiembrie 2026.
Procedura de citare legală, executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Braga Ion ***** fiind deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, situat pe strada Bernardazzi 3, mun. Chișinău, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, a primit de la persoane nestabilite de organul de urmărire penală un telefon mobil de model „Iphone S6", IMEI *****, în care activa cartela SIM nr. *****, operator „Orange", pe care le-a deținut și folosit până la 26.02.2026.

Astfel, la data de 26.02.2026, aproximativ ora 09:30 min., angajații Penitenciarului 13 - Chișinău efectuând o percheziție inopinată în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, unde se deținea și condamnatul Braga Ion, din lingeria intimă a acestuia, a fost ridicat telefonul mobil de model „Iphone S6", IMEI *****, în care activa cartela SIM nr. *****, operator „Orange", în stare funcțională.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate **Braga Ion** ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) din Codul penal - *primirea și folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM*.

Procedura examinării cauzei.

În ședința de judecată preliminară până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Braga Ion *****, susținut de avocatul său, a înaintat personal o cerere scrisă autentic, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul Braga Ion ***** a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaşte vina.

La fel, apărătorul Iurie Mihalache, care acționează în interesele inculpatului Braga Ion *****, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Liliana Beșliu, în ședință de judecată a considerat posibil admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1, alin. (1) din Codul de Procedură Penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Braga Ion ***** din cererea întocmită este autentică, susţinută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaşte faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Braga Ion ***** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*". Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în spețe sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul Braga Ion *****, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că, în luna februarie 2026, fără a-și aminti data exactă, se afla în celula nr. 104 din Penitenciarul nr. 13. În jurul orei 09:00, angajații penitenciarului au efectuat o percheziție.

La solicitarea angajaților penitenciarului, nu a declarat nimic. În momentul în care a intenționat să scoată telefonul, a fost efectuată percheziția, în urma căreia telefonul a fost depistat în lenjeria sa intimă.

A menționat că, persoana care se afla alături de el în celulă fusese dusă la medic. Acesta se numea Andrei, însă nu își amintește numele său de familie. Telefonul îi aparținea persoanei respective.

A utilizat telefonul aproximativ o săptămână, perioadă în care a efectuat apeluri telefonice la domiciliu. Telefonul era de model iPhone și avea instalată o cartelă SIM a operatorului Orange.

Era conștient de faptul că utiliza un obiect interzis în penitenciar.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Braga Ion ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și

diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

*Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Braga Ion ***** își recunoaşte vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:*

- **Declarațiile martorului Olednic Alina** care a comunicat că, se afla împreună cu o persoană pe nume Nadia, al cărei nume de familie nu îl cunoaște, aceasta discutând cu un băiat care este deținut în Penitenciarul nr. 13. Persoana respectivă a întrebat dacă Nadia cunoaște pe cineva care ar putea să îi aducă produse alimentare la penitenciar. Nadia a propus-o pe cet. Olednic Alina și i-a comunicat persoanei respective numărul acesteia de telefon. Ulterior, cet. Olednic Alina a început să primească apeluri telefonice de la diferite persoane. Numărul exact de telefon de la care era apelată nu și-l amintește, însă menționează că de pe acel număr primea mai multe apeluri, de la persoane deținute, care o contactau pentru a cumpăra produse alimentare și a le transmite la Penitenciarul nr. 13. Atunci când transmitea coletele, cet. Olednic Alina înscria pe acestea numele persoanei deținute căreia îi erau destinate. La momentul actual, aceasta nu își amintește numele și prenumele persoanelor deținute cărora le-a transmis colete. Menționează că transmitea colete către familii diferite. Cet. Olednic Alina a mai menționat că numărul de telefon 0673 5 921,6 este și în prezent activ, însă nu mai primește apeluri telefonice de la persoane deținute. (f.d.17-18)

- **Declarațiile martorului Tabunșcic Igor** care a comunicat că, la data de 26.02.2026 aproximativ la ora 09:30, în cadrul efectuării unei percheziții inopinate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1, a Penitenciarului nr. 13-Chișinău, în cadrul căreia a fost supus percheziției corporale deținutul Braga Ion ***** a.n. *****, unde din lenjeria intimă a acestui deținut, a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S”, cu nr. de IMEI: 3 *****, de culoare gri, vizibil în stare funcțională, în care se află cartela SIM de la operatorul Orange cu nr. *****, totodată în timpul ridicării acestui telefon mobil, deținutul sus-numit a încercat să-l deterioreze. Astfel, în urma **I** adresării întrebărilor deținutului Braga Ion ***** a.n. *****, despre proveniența obiectului interzis, ultimul a refuzat să depună careva declarații verbale cât și în scris. Este de menționat faptul că în celula respectivă se dețin 17 deținuți după cum urmează, Braga Ion ***** a.n. *****, Caracaci Ivan *****a.n. *****, Pintescu **********a.n. *****, Ghirila Cristian *****a.n. *****, Cheltuitor Vasile *****a.n. *****, Cara Nicolai *****a.n.

*****, Gutu Grigore ***** a.n. *****, Timbal Gheorghe *****a.n. *****, Mamaliga Andrei *****a.n. *****, Goleac Andrei *****a.n. *****, Văcări Cristei a.n. *****, Popescu Ivan *****a.n. *****, Bernevec Ion *****a.n. *****, Gheorghița Dmitrii ***** a.n. *****, Tatarescu Andrei a.n. *****, Lantonov Serghei *****a.n. *****, Drachuk Danyil a.n. *****, cărora de la începutul percheziției s-a propus predarea benevolă a obiectelor interzise, însă fără rezultat. (f.d.20)

- **Declarațiile martorului Barbarii Ruslan** care a comunicat că, la data de 26.02.2026 aproximativ la ora 09:30, în cadrul efectuării unei percheziții inopinate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1, a Penitenciarului nr. 13-Chișinău, în cadrul căreia de către acesta personal a fost supus percheziției corporale deținutul Braga Ion ***** a.n. *****, unde din lenjeria intimă a acestui deținut, a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S", cu nr. de IMEI: *****, de culoare gri, vizibil în stare funcțională, în care se află cartela SIM de la operatorul Orange cu nr. *****. Astfel, în urma adresării întrebărilor deținutului Baltaga *****Pavel, a.n. 02.06.1980, despre proveniența obiectului interzis, ultimul a refuzat să depună careva declarații verbale cât și în scris. Menționează că din greșeală a fost introdus numele și prenumele altei persoane în loc de Braga Ion *****, și anume persoana Baltaga Gheorghe, a.n. 02.06.1980. (f.d.22)

- **Declarațiile martorului Botnari Petru** care a comunicat că, la data de 26.02.2025 aproximativ la ora 09:30, în cadrul efectuării unei percheziții inopinate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1, a Penitenciarului nr. 13-Chișinău, în cadrul căreia a fost supus percheziției corporale deținutul Braga Ion *****, a.n. *****, unde din lenjeria intimă a acestui deținut, a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S", cu nr. de IMEI: *****, de culoare gri, vizibil în stare funcțională, în care se află cartela SIM de la operatorul Orange cu nr. 401248613755, totodată în timpul ridicării acestui telefon mobil, deținutul sus-numit a încercat să-l deterioreze. Astfel, în urma adresării întrebărilor deținutului Braga Ion *****, a.n. *****, despre proveniența obiectului interzis, ultimul a refuzat să depună careva declarații verbale cât și în scris. (f.d.24)

<u>Vina lui Braga Ion ***, pe deplin, se demonstrează și prin alte mijloace probatorii administrate în cadrul urmăririi penale și anume:</u>**

- Procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare, acțiune procesuală efectuată Ia 26.02.2026, în cadrul percheziției inopinată în celula nr.104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, unde se deținea și condamnatul Braga Ion, din lingeria intimă a acestuia, a fost ridicat telefonul mobil de model „Iphone S6", IMEI *****, în care activa cartela SIM, nr. *****, operator „Orange", în stare funcțională. (f.d.8)

- Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 04.06.2026, în cadrul căreia a fost examinată o înregistrare video din 26.02.2026 ce conține momentul percheziției inopinată în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău. La deschiderea acestei înregistrări se observă mai multi angajați ai penitenciarului aflați într-o celulă, care efectuează o percheziție asupra persoanelor deținute. In continuare, se observă că, în momentul efectuării percheziției corporale asupra unei persoane de gen masculin, îmbrăcată într-un hanorac de culoare neagră, cu desene de culoare portocalie, care prezintă barbă, aceasta introduce mâna în lenjeria intimă și scoate un telefon mobil de culoare surie. Angajații penitenciarului încearcă să-i sustragă telefonul din mână, însă persoana respectivă opune rezistență. în cele din urmă, angajații penitenciarului reușesc să-i ia telefonul mobil. Ulterior, unul dintre angajații penitenciarului îi solicită persoanei să-și comunice numele și prenumele, iar aceasta declară că se numește Braga Ion. (f.d.27-29)

- Procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 10.07.2026, în cadrul căreia a fost examinat un telefon mobil de model „iPhone 6S", cu numărul IMEI *****, de culoare gri, pe carcasa căruia era fixată cu bandă adezivă o cartelă SIM a operatorului „Orange", cu seria *****. Obiectul a fost depistat și ridicat la data de 26.02.2026, în cadrul efectuării percheziției corporale asupra deținutului Braga I. La examinarea directă a obiectului s-a constatat că telefonul corespunde descrierii consemnate, prezentând o carcasă posterioară de culoare gri („Space Gray"), cu inscripția „iPhone 6S" vizibilă pe partea posterioară. Cartela SIM a operatorului „Orange", cu seria *****, este fixată cu bandă adezivă pe carcasa telefonului, deasupra siglei „Apple". Ecranul telefonului este intact, fără fisuri sau alte deteriorări vizibile, iar telefonul nu prezintă semne exterioare de deteriorare majoră. La momentul examinării, telefonul se afla în stare nefuncț*****ală. (f.d.31-33)

Corpuri delicte/Mijloace materiale de probă: înregistrare video din 26.02.2026 ce conține momentul percheziției inopinată în celula nr.104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, stocată pe un suport optic CD, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale; (f.d.26,30)

- un telefon mobil de model „iPhone 6S", cu numărul IMEI *****, de culoare gri, recunoscut în calitate de corp delict și transmis în camera de păstrare a IP Centru sub chitanța nr.244/2026. (f.d.35-36)

Analiza probelor și încadrarea juridică.

În acest context, prin prisma prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea acestora cu alte probe, necesitatea administrării unor noi probe, precum și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța reține că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că, deși art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie reglementată, în primul rând, de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83). Totodată, atunci când examinează pretinse încălcări ale procedurii de administrare a probelor, Curtea Europeană verifică modul în care acestea au afectat caracterul echitabil al procedurii în ansamblu (*Bykov v. Rusia* [MC], 10 martie 2009, § 89; *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33; *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, §§ 51, 62).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, admisibilitatea probelor este decisă de organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, de instanța de judecată, fiind asigurat accesul în egală măsură al tuturor părților la cercetarea probelor.

În continuare, instanța reține că aprecierea probelor trebuie realizată prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, fiecare probă urmând a fi examinată sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității sale, iar toate probele în ansamblu, sub aspectul coroborării lor. Totodată, potrivit art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, declarațiile inculpatului recunoscător nu pot constitui, prin ele însele, temei exclusiv pentru constatarea vinovăției, fiind necesară coroborarea acestora cu alte probe administrate în cauză.

Prin urmare, în prezenta cauză, vinovăția inculpatului Braga Ion ***** urmează a fi

apreciată prin raportare la ansamblul mijloacelor de probă administrate, respectiv declarațiile acestuia, declarațiile martorilor Tabunșcic Igor, Barbarii Ruslan și Botnari Petru, procesul-verbal de percheziție și ridicare din 26 februarie 2026, procesele-verbale de examinare a înregistrării video și a telefonului mobil, precum și corpurile delicte anexate la materialele cauzei.

Astfel, instanța constată că, Braga Ion *****, aflându-se în detenție în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, ar fi primit de la alte persoane un telefon mobil de model „iPhone 6S", cu numărul IMEI *****, în care era instalată o cartelă SIM a operatorului „Orange", cu seria *****, pe care l-ar fi deținut și utilizat până la data de 26 februarie 2026, când obiectul interzis a fost depistat și ridicat în cadrul unei percheziții corporale.

Sub acest aspect, instanța reține că, declarațiile inculpatului Braga Ion ***** prezintă relevanță deosebită pentru stabilirea împrejurărilor în care acesta a intrat în posesia telefonului mobil și a modului în care l-a utilizat.

Audiat în ședința de judecată, după depunerea jurământului prevăzut de art. 108 din Codul de procedură penală, inculpatul a declarat că, în luna februarie 2026, fără a-și aminti data exactă, se afla în celula nr. 104 a Penitenciarului nr. 13 – Chișinău, iar în jurul orei 09:00, angajații penitenciarului au efectuat o percheziție.

Acesta a relatat că, în momentul în care a intenționat să scoată telefonul, a fost efectuată percheziția, în urma căreia telefonul mobil a fost depistat în lenjeria sa intimă. Totodată, inculpatul a precizat că persoana care se afla alături de el în celulă fusese dusă la medic, că aceasta se numea Andrei, fără a-și aminti numele de familie, și că telefonul mobil îi aparținea acestei persoane.

Mai mult, inculpatul a recunoscut că a utilizat telefonul mobil respectiv aproximativ o săptămână, perioadă în care a efectuat apeluri telefonice la domiciliu. Acesta a precizat că telefonul era de model „iPhone" și avea instalată o cartelă SIM a operatorului „Orange". La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat expres că era conștient de faptul că utiliza un obiect interzis în penitenciar.

Prin urmare, declarațiile inculpatului confirmă atât existența telefonului mobil în posesia sa, cât și folosirea efectivă a acestuia în perioada detenției. Împrejurarea că inculpatul a indicat că telefonul aparținea unei persoane pe nume *****nu înlătură caracterul relevant al declarațiilor sale cu privire la primirea și folosirea obiectului interzis, ci constituie o informație referitoare la proveniența acestuia, care trebuie apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate.

Totodată, faptul că inculpatul nu a putut indica numele de familie al persoanei respective nu este, prin sine, de natură să infirme declarațiile sale privind utilizarea telefonului, acestea urmând a fi examinate în raport cu împrejurările concrete ale cauzei și cu probele materiale administrate.

În acest sens, declarațiile inculpatului se coroborează cu depozițiile martorului Tabunșcic Igor, care a comunicat că, la data de 26 februarie 2026, aproximativ la ora 09:30, în cadrul unei percheziții inopinate efectuate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 din Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, a fost efectuată percheziția corporală a deținutului Braga Ion *****, născut la *****.

Potrivit declarațiilor acestui martor, din lenjeria intimă a inculpatului a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S", de culoare gri, cu numărul IMEI *****, vizibil în stare funcțională, în care se afla o cartelă SIM a operatorului „Orange", cu seria *****.

Martorul a mai declarat că, în momentul ridicării telefonului mobil, inculpatul ar fi

încercat să îl deterioreze, iar, fiind întrebat despre proveniența obiectului interzis, acesta a refuzat să ofere declarații verbale sau scrise. De asemenea, martorul a menționat că persoanelor deținute din celula respectivă li s-a propus predarea benevolă a obiectelor interzise, însă propunerea nu a avut rezultat.

În mod similar, martorul Barbarii Ruslan a declarat că, la aceeași dată și aproximativ la aceeași oră, în cadrul percheziției inopinate efectuate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 din Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, a participat personal la efectuarea percheziției corporale a inculpatului Braga Ion *****, din lenjeria intimă a căruia a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S”, de culoare gri, cu numărul IMEI *****, în care se afla o cartelă SIM a operatorului „Orange”, cu seria *****.

Martorul a explicat că menționarea numelui deținutului Baltaga *****Pavel în relatarea inițială privind proveniența obiectului interzis s-a produs din greșeală, persoana supusă percheziției fiind, în realitate, Braga Ion *****, născut la *****.

De asemenea, martorul Botnari Petru a comunicat că, în cadrul percheziției corporale efectuate asupra deținutului Braga Ion *****, din lenjeria intimă a acestuia a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model „iPhone 6S”, de culoare gri, cu numărul IMEI *****, în care se afla o cartelă SIM a operatorului „Orange”. Acesta a relatat, la rândul său, că inculpatul ar fi încercat să deterioreze telefonul în momentul ridicării și că, fiind întrebat despre proveniența obiectului interzis, a refuzat să ofere declarații verbale sau scrise.

Prin urmare, declarațiile celor trei martori se coroborează în privința împrejurărilor esențiale ale depistării și ridicării telefonului mobil, respectiv data de 26 februarie 2026, locul efectuării percheziției, identitatea persoanei supuse percheziției, locul în care a fost găsit telefonul, modelul și culoarea acestuia, numărul IMEI și prezența cartelei SIM a operatorului „Orange”.

Instanța reține că, aceste elemente comune, relatate de martori care au participat la acțiunea procesuală, conferă consistență probatoriului referitor la identificarea inculpatului drept persoana de la care a fost ridicat telefonul mobil. Eventualele diferențe de formulare în relatarea unor împrejurări secundare nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a înlătura valoarea probantă a declarațiilor, în măsura în care elementele esențiale ale evenimentului sunt confirmate prin celelalte mijloace de probă.

În continuare, instanța constată că, împrejurările depistării telefonului mobil sunt confirmate și prin procesul-verbal de percheziție, control, cercetare și ridicare, întocmit la data de 26 februarie 2026, potrivit căruia, în cadrul percheziției inopinate efectuate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 din Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, de la inculpatul Braga Ion ***** a fost ridicat din lenjeria intimă un telefon mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, în care se afla o cartelă SIM a operatorului „Orange”, cu seria *****.

Acest mijloc de probă are importanță pentru stabilirea circumstanțelor obiective ale cauzei, întrucât consemnează nemijlocit rezultatul acțiunii procesuale prin care a fost descoperit și ridicat obiectul interzis. Conținutul său se află în concordanță cu declarațiile martorilor Tabunșcic Igor, Barbarii Ruslan și Botnari Petru, precum și cu declarațiile inculpatului referitoare la locul în care a fost găsit telefonul.

Astfel, procesul-verbal de percheziție și ridicare constituie un mijloc de probă independent față de declarațiile participanților la eveniment, care confirmă existența și identificarea obiectului material al infracțiunii, precum și faptul că acesta se afla asupra inculpatului la momentul efectuării percheziției.

Mai mult, instanța reține că, potrivit procesului-verbal de examinare din 4 iunie 2026, a

fost examinată înregistrarea video din 26 februarie 2026, care surprinde momentul efectuării percheziției inopinate în celula nr. 104 a blocului de regim nr. 1 din Penitenciarul nr. 13 – Chișinău.

Din descrierea acestei înregistrări rezultă că mai mulți angajați ai penitenciarului se aflau în interiorul unei celule și efectuau percheziția persoanelor deținute. În continuare, se observă că, în timpul percheziției corporale a unei persoane de gen masculin, îmbrăcate într-un hanorac negru cu desene portocalii și care prezenta barbă, aceasta introduce mâna în lenjeria intimă și scoate un telefon mobil de culoare gri. Angajații penitenciarului încearcă să îi ia telefonul, însă persoana respectivă opune rezistență, iar ulterior aceștia reușesc să ridice dispozitivul. La solicitarea unuia dintre angajați de a-și comunica numele și prenumele, persoana declară că se numește Braga Ion.

Prin urmare, înregistrarea video prezintă relevanță probatorie deosebită, întrucât surprinde nemijlocit momentul în care telefonul mobil este scos din lenjeria intimă a persoanei supuse percheziției, precum și identificarea verbală a acesteia ca fiind Braga Ion.

În acest mod, înregistrarea video confirmă elementele esențiale consemnate în procesul-verbal de percheziție și relatate de martori, contribuind la stabilirea identității persoanei de la care a fost ridicat telefonul și a circumstanțelor concrete în care a avut loc descoperirea obiectului interzis.

Totodată, instanța reține că, simpla existență a unui telefon mobil în posesia unei persoane deținute nu trebuie analizată în mod izolat, ci în raport cu ansamblul circumstanțelor în care acesta a fost depistat. În speță, faptul că telefonul a fost scos din lenjeria intimă a inculpatului în timpul percheziției, coroborat cu declarațiile martorilor și cu înregistrarea video, constituie un element relevant pentru stabilirea faptului că obiectul se afla sub controlul efectiv al acestuia.

În aceeași ordine de idei, potrivit procesului-verbal de examinare din 10 iulie 2026, a fost examinat telefonul mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, de culoare gri, pe carcasa căruia era fixată cu bandă adezivă o cartelă SIM a operatorului „Orange”, cu seria *****.

În cadrul examinării s-a constatat că, telefonul corespunde descrierii consemnate în actele de ridicare, prezentând o carcasă posterioară de culoare gri, cu inscripția „iPhone 6S”, iar cartela SIM a operatorului „Orange” era fixată cu bandă adezivă pe carcasa telefonului, deasupra siglei „Apple”. Ecranul dispozitivului era intact, fără fisuri sau alte deteriorări vizibile, iar carcasa nu prezenta semne exterioare de deteriorare majoră. Totodată, la momentul examinării, telefonul se afla în stare nefuncțională.

Acest mijloc de probă permite individualizarea obiectului ridicat și confirmă corespondența dintre telefonul examinat și cel descris în procesul-verbal de percheziție și în declarațiile martorilor. Împrejurarea că telefonul se afla în stare nefuncțională la momentul examinării din 10 iulie 2026 nu infirmă, prin ea însăși, faptul că acesta a fost depistat în stare vizibil funcțională la momentul percheziției din 26 februarie 2026, întrucât examinarea a avut loc ulterior, iar starea dispozitivului poate fi apreciată numai în raport cu momentul concret la care se referă fiecare mijloc de probă.

În plus, inculpatul a declarat că, a utilizat telefonul mobil aproximativ o săptămână și că a efectuat apeluri telefonice la domiciliu. Această declarație constituie un element probatoriu direct în susținerea folosirii efective a dispozitivului în perioada detenției, iar prezența cartelei SIM a operatorului „Orange”, confirmată prin examinarea obiectului, este compatibilă cu modul de utilizare descris de inculpat.

Prin urmare, probele materiale nu se limitează la confirmarea existenței unui telefon mobil asupra inculpatului, ci, coroborate cu declarațiile acestuia, susțin concluzia că dispozitivul a fost utilizat efectiv în perioada în care acesta se afla în detenție.

Cu privire la proveniența telefonului, instanța reține că, inculpatul a indicat că dispozitivul aparținea unei persoane pe nume Andrei, al cărei nume de familie nu îl cunoaște, și că aceasta fusese dusă la medic în momentul efectuării percheziției. Această împrejurare urmează a fi apreciată în limitele declarației date, fără a se putea concluziona, în lipsa altor probe, că identitatea completă a persoanei respective a fost stabilită.

Cu toate acestea, pentru existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, relevante sunt acțiunile de primire și/sau folosire a obiectului interzis de către persoana deținută, iar nu stabilirea obligatorie a identității persoanei care i-a transmis obiectul. În consecință, faptul că identitatea completă a persoanei de la care inculpatul afirmă că a primit telefonul nu a fost stabilită nu înlătură posibilitatea constatării elementelor infracțiunii, dacă acestea rezultă din celelalte probe administrate.

Referitor la declarațiile martorului Olednic Alina, instanța reține că aceasta a relatat despre primirea unor apeluri telefonice de la persoane deținute în Penitenciarul nr. 13, în legătură cu procurarea și transmiterea produselor alimentare, precum și despre transmiterea unor colete destinate unor persoane deținute ale căror nume nu și le amintește. Totodată, martora a indicat că nu își amintește numărul exact de telefon de la care era apelată.

În lipsa unor elemente concrete care să stabilească o legătură între apelurile descrise de martoră și telefonul mobil ridicat de la Braga Ion *****, aceste declarații nu pot fi considerate o confirmare directă a folosirii de către inculpat a dispozitivului examinat. Prin urmare, ele urmează a fi apreciate numai în măsura în care prezintă relevanță pentru circumstanțele cauzei, fără a li se atribui o valoare probantă mai mare decât cea rezultată din conținutul lor efectiv.

În ceea ce privește corpul delict, instanța constată că telefonul mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, de culoare gri, a fost recunoscut în calitate de corp delict și transmis spre păstrare în camera de păstrare a Inspectoratului de Poliție Centru, conform chitanței nr. 244/2026. De asemenea, înregistrarea video din 26 februarie 2026, stocată pe un suport optic CD, a fost recunoscută în calitate de mijloc material de probă și anexată la materialele cauzei penale.

Aceste mijloace materiale de probă completează probatoriul administrat și permit verificarea obiectivă a circumstanțelor descrise de martori și de inculpat, în special sub aspectul identificării telefonului, al locului în care a fost depistat și al modului în care s-a desfășurat percheziția.

Astfel, apreciind probele în mod cumulativ, instanța constată că declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor care au participat la percheziție, procesul-verbal de percheziție și ridicare, procesele-verbale de examinare și înregistrarea video se completează reciproc în privința împrejurărilor esențiale ale faptei.

În special, declarația inculpatului potrivit căreia a utilizat telefonul aproximativ o săptămână și era conștient că folosește un obiect interzis în penitenciar prezintă relevanță pentru stabilirea laturii subiective a infracțiunii. Aceasta se coroborează cu împrejurarea obiectivă că telefonul a fost găsit asupra sa, ascuns în lenjeria intimă, precum și cu declarațiile martorilor și înregistrarea video care surprinde momentul depistării și ridicării acestuia.

Instanța subliniază că, recunoașterea de către inculpat a utilizării telefonului mobil nu este valorificată în mod izolat, ci este examinată împreună cu probele materiale și declarațiile

martorilor, în conformitate cu exigențele art. 101 și art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1)–4) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța urmează să stabilească dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă aceasta a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele unei infracțiuni prevăzute de legea penală și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acesteia.

Aplicând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, instanța constată că, existența telefonului mobil și a cartelei SIM a fost confirmată prin procesul-verbal de percheziție și ridicare, prin procesele-verbale de examinare și prin declarațiile martorilor. Identitatea persoanei asupra căreia a fost depistat obiectul rezultă din declarațiile martorilor și din înregistrarea video, în care persoana supusă percheziției își comunică numele de Braga *****.

De asemenea, folosirea telefonului mobil de către inculpat este confirmată de propria sa declarație, potrivit căreia a utilizat dispozitivul aproximativ o săptămână și a efectuat apeluri telefonice la domiciliu. Astfel, ansamblul probator permite examinarea atât a acțiunii de primire, cât și a celei de folosire a obiectului interzis, în limitele faptelor descrise în actul de învinuire.

Pe cale de consecinţă, instanţa consideră drept veridică informaţia furnizată de inculpat, care confirmă integral cele expuse în rechizitoriu şi coroborează cu mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale, or *veridicitatea* este însuşirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real şi poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanţă cu realitatea pe care o probează această informaţie, la caz cea furnizată de Braga Ion *****, care fiind apreciată în cumul cu alte mijloace de probă, stabilesc existenţa faptei infracţiunii, certitudinea comiterii acesteia nemijlocit de către persoana acuzată, precum şi săvârşirea de către acesta cu vinovăţie şi scop de cupiditate.

Or, acesta atât în şedinţă de judecată, cât şi la urmărirea penală şi-a menţinut această poziţie consecventă, prin care a recunoscut de fiecare dată fapta comisă de el şi a acceptat să relateze despre modul comiterii, timpul săvârşirii, într-un mod în care doar un adevărat făptuitor ar putea cunoaște evenimentele.

Mai mult ca atât, aprecierea declaraţiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiţionată şi de existenţa altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depoziţiile acestuia coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate şi acceptate de inculpat, relevante în acest sens, care demonstrează comiterea faptelor infracţionale cu vinovăţie, pe care ultimul le-a recunoscut, opinând pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Braga Ion ***** au fost încadrate juridic în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, pentru fapta incriminată în actele de acuzare.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu privire la încadrarea juridică în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, instanţa notează că în acest caz de învinuire, *obiectul juridic generic*, reieșind din denumirea capitolului, îl constituie relațiile sociale cu privire la activitatea de înfăptuire a Justiției și la activitatea de contribuire la înfăptuirea Justiției.

În sensul său obișnuit, Justiția este activitatea fundamentală a statului, care constă în soluționarea litigiilor prin intermediul organelor speciale de jurisdicție.

Obiectul juridic special al infracțiunii este format din relațiile sociale cu privire primirea și folosirea în condiții de legalitate a obiectelor de către persoanele deținute în instituțiile penitenciare.

Obiect material al acestei infracțiuni îl reprezintă telefoanele mobile, cartelele SIM şi a alte dispozitive de comunicare la distanţă (radiotelefoane, staţii radio, computere, tablete), precum şi a subansamblurile sau a accesoriile pentru acestea a căror deținere/ folosire de către persoanele deținute în penitenciare este interzisă.

În ceea ce privește obiectul material al infracțiunii, acesta îl reprezintă telefonul mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, de culoare gri, împreună cu cartela SIM a operatorului „Orange”, cu seria *****, ridicate de la inculpatul Braga Ion ***** la data de 26 februarie 2026.

Instanța constată că, telefonul mobil și cartela SIM reprezintă mijloace de comunicare la distanță, a căror deținere și folosire de către persoanele deținute sunt interzise în condițiile legislației privind executarea pedepsei penale.

În acest sens, pct. 17 din anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006 privind aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați include, în categoria obiectelor interzise, mijloacele de legătură, inclusiv telefoanele și telefoanele mobile, precum și accesoriile acestora.

Prin urmare, obiectul ridicat de la inculpat se încadrează în categoria mijloacelor de comunicare la distanță a căror deținere și folosire sunt interzise persoanelor deținute, împrejurare confirmată de natura dispozitivului, de identificarea acestuia în procesul-verbal de examinare și de declarația inculpatului potrivit căreia cunoștea caracterul interzis al obiectului.

Sub aspectul *laturii obiective*, infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) din Codul penal se exprimă prin acțiunea de primire și/sau folosire, în instituțiile penitenciare, de către persoanele deținute, a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM interzise de legislația privind executarea pedepselor.

Prin „*primire*” se înțelege intrarea obiectului interzis în posesia persoanei deținute, ca urmare a transmiterii acestuia de către o altă persoană sau printr-un alt mijloc de dobândire a posesiei. „*Folosirea*” presupune utilizarea efectivă a obiectului interzis în perioada detenției, în condițiile în care deținerea și utilizarea acestuia nu sunt permise.

În speță, materialele cauzei demonstrează că telefonul mobil se afla în posesia inculpatului Braga Ion *****, fiind depistat în lenjeria sa intimă în cadrul percheziției corporale efectuate la data de 26 februarie 2026. Această împrejurare este confirmată prin procesul-verbal de percheziție și ridicare, declarațiile martorilor Tabunșcic Igor, Barbarii Ruslan și Botnari Petru, precum și înregistrarea video examinată în cauză.

Totodată, declarațiile inculpatului confirmă că, acesta a utilizat telefonul mobil aproximativ o săptămână și a efectuat apeluri telefonice la domiciliu. Prin urmare, în speță nu este vorba doar despre simpla descoperire accidentală a unui obiect asupra inculpatului, ci și despre o utilizare efectivă a acestuia, recunoscută de persoana acuzată și susținută de celelalte mijloace de probă în ceea ce privește identitatea și existența dispozitivului.

În consecință, acțiunile imputate inculpatului corespund, sub aspectul laturii obiective, conduitei incriminate de art. 322 alin. (3) din Codul penal, în măsura în care se constată că acesta a primit și/sau a folosit telefonul mobil și cartela SIM în perioada în care se afla în detenție.

Referitor la momentul consumării infracțiunii, instanța reține că, în cazul unei incriminări care sancționează alternativ primirea sau folosirea obiectelor interzise, consumarea are loc odată cu realizarea uneia dintre acțiunile prevăzute de norma de incriminare. În speță, declarația inculpatului privind folosirea telefonului mobil aproximativ o săptămână susține concluzia că acțiunea de folosire s-a realizat anterior depistării dispozitivului, iar percheziția din 26 februarie 2026 a confirmat că telefonul se afla în posesia acestuia la momentul respectiv.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța constată că infracțiunea a fost imputată sub forma intenției directe, ceea ce presupune că făptuitorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevede urmările acesteia și dorește să acționeze în modul respectiv.

În cauza examinată, inculpatul a declarat expres că era conștient de faptul că utiliza un obiect interzis în penitenciar. Această declarație prezintă relevanță pentru stabilirea atitudinii sale psihice față de conduita imputată, întrucât indică faptul că acesta cunoștea caracterul interzis al obiectului utilizat.

În plus, modul în care telefonul mobil a fost depistat, respectiv în lenjeria intimă a inculpatului, constituie o împrejurare obiectivă care, apreciată în ansamblu cu celelalte probe, susține concluzia că acesta cunoștea faptul că deținea un obiect interzis și că încerca să îl păstreze asupra sa în timpul detenției.

Totodată, declarațiile martorilor potrivit cărora inculpatul ar fi încercat să deterioreze telefonul în momentul ridicării pot fi apreciate ca împrejurări suplimentare referitoare la conduita acestuia în timpul percheziției, fără ca ele să constituie, în mod autonom, dovada intenției infracționale. Stabilirea laturii subiective rezultă, în principal, din coroborarea declarației inculpatului privind cunoașterea caracterului interzis al telefonului cu împrejurările obiective ale deținerii și utilizării acestuia.

În ceea ce privește *subiectul* infracțiunii, acesta este persoana fizică responsabilă care întrunește condițiile de vârstă prevăzute de legea penală. Din materialele cauzei rezultă că Braga Ion ***** este născut la 17.012001, astfel încât, la momentul faptei din februarie 2026, acesta avea vârsta de 25 de ani, și nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau a medicului narcolog.

Aşadar, instanța de judecată consideră că Braga Ion ***** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul a săvârşit fapta pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse la caz prin rechizitoriu şi a comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Braga Ion ***** în baza art. **322 alin. (3) din Codul penal**, conform semnelor *primirea și folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM* având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazurilor şi a probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește temeiul real şi temeiul juridic pentru atragerea inculpatului la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Liliana Beşliu a solicitat recunoașterea inculpatului Braga Ion ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova și aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis. În susținerea poziției sale, procurorul a menționat că, inculpatul recunoaște integral vina și regretă cele comise, însă a subliniat că acesta a mai fost condamnat anterior, nefiind la prima abatere de la legea penală. Totodată, acuzatorul de stat a solicitat ca suportul video digital anexat la materialele cauzei să rămână la dosar, iar telefonul mobil să fie confiscat.

Apărătorul inculpatului Braga Ion ***** a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, invocând circumstanțele personale și familiale ale acestuia. În particular, a solicitat instanței să țină cont de faptul că inculpatul este căsătorit și are doi copii minori, împrejurări care, în opinia apărării, trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei.

La rândul său, *inculpatul Braga Ion* ***** a declarat că se căiește sincer de cele comise și

a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, fără privarea de libertate.

Potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.art.7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.51 alin.(2) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Braga Ion *****, la răspundere penală pe componența de infracțiuni prevăzute de art. 322 alin. (3) din Cod penal.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 alin. (3) din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave, comise cu intenţie.

Totodată, instanța de judecată reține că Braga Ion ***** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțe atenuante ale gradului de vinovăție a inculpatului conform prevederilor art.76 Cod penal în prezenta cauză penală.

Circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile 77 Cod penal, este săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 322 alin. (3) din Codul penal stabileşte la data comiterii infracțiunii și în prezent o pedeapsă *cu închisoare de până la 5 ani.*

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364^1 din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând

probele administrate la faza de urmărire penală, instanţa de judecată conchide, că prin acţiunile sale Braga Ion ***** a comis infracţiunea prevăzută de art.322 alin. (3) din Codul penal.

În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuşi, conform art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de iniţiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală şi 80^1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În circumstanțele descrise, conform art. 80^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța va stabili noi limite la aplicarea pedepsei inculpatei prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal, și anume, <u>*cu închisoare de la 3 luni (conform art. 70 alin. (2) Cod penal) până la 3 ani 9 luni.*</u>

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privința căreia apărătorul nu a obiectat.

Reieșind din informația expusă, instanța de judecată apreciază că inculpatul Braga Ion ***** urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, deoarece fiind anterior condamnat la pedepse sub formă de închisoare, prin aceasta demonstrând că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale dreptului penal, nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării, și în final, demonstrând că pedeapsa aplicată anterior nu și-au atins scopul. Respectiv, cele indicate vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului.

Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracţiunile săvârşite şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este

contracarată şi pedepsită, or acesta este predispus aşadar în continuare să mai comită asemenea infracţiuni, fiind vădit periculos pentru societate, ce impune posobilitatea sancţionării sale exclusiv cu închisoare.

Instanţa reţine astfel că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie, reieşind din prezenţa circumstanţelor expuse anterior, dar şi luând în consideraţie comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal, starea sa şi necesitatea resocializării ulterioare a inculpatului.

Aşadar, instanţa ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 din Codul de procedură penală, va aplica inculpatului Braga Ion ***** pedeapsa sub formă de închisoare **pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni.**

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare caz în parte incriminat

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare, aplicat lui Braga Ion *****, se va calcula din data pronunțării prezentei sentințe din 12 noiembrie 2026.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Braga Ion ***** nu se atestă aplicarea unor măsuri preventive, însă ultimul la moment se deține în Penitenciarul nr. 4 - Cricova.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Braga Ion ***** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea înlocuirea măsurii preventive respective cu arest, or inculpatul a comis o infracţiune constatată prin prezenta sentinţă, iar în cadrul acestui proces penal, este direct predispus spre neexecutarea pedepsei, eschivându-se vădit.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă cu arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Braga Ion ***** la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracţiuni şi să se *asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul inculpatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov*

împotriva Federaţiei Ruse, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica o măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Braga Ion *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte şi în acest caz, *banii şi alte valori dobândite* pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului* sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi *alţi purtători de informaţie tehnico-electronică*, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

Elucidând cele expuse *supra,* se concluzionează că corpul delict recunoscut în acest sens în cadrul cauzei penale și anume : - înregistrare video din 26.02.2026 ce conține momentul percheziției inopinată în celula nr.104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, stocată pe un suport optic CD, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale; (f.d.26,30) - *de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.*

- un telefon mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, de culoare gri, recunoscut în calitate de corp delict și transmis în camera de păstrare a IP Centru sub chitanța nr.244/2026. (f.d.35-36) - *de nimicit după intrarea sentinței în vigoare*.

În conformitate cu prevederile art. 72 şi 80[1] alin. (1) din Codul penal, art.385 alin.(1) pct.13, 364[1], 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Braga Ion ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. art. 80[1] alin. (1) Cod penal şi art. 364[1] din Codul de procedură penală, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare **pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare, aplicat lui Braga Ion *****, se va calcula din data pronunțării prezentei sentințe din 12 noiembrie 2026.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința inculpatului Braga Ion *****, se aplică măsura preventivă sub formă de arest preventiv.

Corpuri delicte/Mijloace materiale de probă: - înregistrare video din 26.02.2026 ce conține momentul percheziției inopinată în celula nr.104 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, stocată pe un suport optic CD, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale; (f.d.26,30) - *de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.*

- un telefon mobil de model „iPhone 6S”, cu numărul IMEI *****, de culoare gri, recunoscut în calitate de corp delict și transmis în camera de păstrare a IP Centru sub chitanța nr.244/2026. (f.d.35-36) - *de nimicit după intrarea sentinței în vigoare*

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

C*opia corespunde originalului, Judecător*